

Struktura přípravy na výuku

Ročník: 2., 3.

Předmět: Prvouka

Téma vyučovací hodiny: První pomoc

Výukové cíle s využitím Bloomovy taxonomie v doméně kognitivní, psychomotorické a afektivní:

Žák řekne všechna čísla integrovaného záchranného systému 150, 158, 155, 112

Žák v určené situaci přivolá dospělého.

Žák komunikuje se zraněným.

Žák určí svoji polohu dle svých možností.

Rozvíjené kompetence:

Kompetence komunikativní – žák komunikuje se zraněným, se záchrannou službou.

Kompetence sociální – Žák pomůže druhé osobě a je schopný spolupráce.

Kompetence občanské – Žák koná svoji povinnost občana a pomůže druhému v nesnázích.

Mezipředmětové vztahy s jinými vyučovacími předměty: výtvarná výchova – ztvárnění čísla integrovaného záchranného systému.

Pomůcky: Mobilní telefon, kartičky s čísly záchranné služby, obrázky různých míst, kartičky pro živé obrazy.

Pojmová analýza: Integrovaný záchranný systém ČR, 150,112,158,155, adresa trvalého bydliště

Operační analýza: Vypravování učitele, vypravování žáků

Integrovaný záchranný systém ČR

Živé obrazy, nácvik situace

Určení adresy a popis daného místa

Podrobný scénář výuky

1. Úvod.

Pozdravení.

Motivace – Vyprávění. „Včera jsem šla na procházku a viděla jsem paní, která ležela na zemi, vedle ní kolo a ona naříkala bolestí. Vůbec jsem nevěděla, co mám udělat...“ Co myslíte, že jsem udělala? Co byste mi doporučili? Zažili jste někdy něco podobného?

2. Hlavní část

Integrovaný záchranný systém – koho můžeme zavolat? Jaká jsou telefonní čísla, komu se na tom čísle dovoláme? Telefonní čísla připevníme na tabuli a řekneme si pomůcky pro zapamatování. Řekneme žákovi některé číslo a on je musí říct, žák vyvolá dalšího a zadá mu další číslo a tak se všichni vystřídají a procvičí důležitá čísla.

Navození problémových situací – skupiny žáků dostanou kartičky se situacemi, které mají ztvárnit živým obrazem. Mají čas na jeho přípravu a zároveň se musí domluvit, jak na živý obraz naváží poté, co bude uveden do pohybu.

Každá skupina představí svůj živý obraz, ostatní hádají, co se tam asi stalo a co by mělo nyní následovat. Poté se uvede obraz do pohybu a skupina navazuje řešením problematiky. Na závěr se zhodnotí odhad spolužáků i způsob řešení žáků (kde byly chyby, co bylo pěkné, správné apod.).

Nácvik adresy a popisu místa, na kterém se nacházíme. Žáci druhé třídy si zopakují adresu svého bydliště. Poté udáváme situace, kdy jeden žák přijde k druhému na návštěvu a něco se tam stane – před domem, na zahradě apod. Žák vytočí správně telefonní číslo a popíše místo na kterém se nachází. Následně určíme místa dětem známá (na hřišti, u babičky, na plaveckém bazénu apod.) a žáci opět volají a popisují.

Žáci si procvičí popis místa – učitelka ukazuje místo a žáci označují důležitá, výrazná, specifická místa, která obrázek vystihují.

3. Závěrečná část

Hodnocení hodiny – Jak jste se cítili v dané situaci, je to těžké? Na tuto hodinu navážeme ve výtvarné výchově, kde si ztvárníme telefonní čísla výtvarně.

4. Sebereflexe

Hodina byla časově naplněna, poslední aktivita s určováním místa nebyla stihnuta, protože pro děti byly živé obrazy časově náročnější, než jsem předpokládala. Zapomněla jsem na zápis do sešitu, který je nedílnou součástí výstupu hodiny. Žáci si vytáčení čísla integrovaného záchranného systému procvičili a do značné míry zafixovali. Jejich zapamatování bude upevněno ve výtvarné výchově a následně vystavením obrázků na nástěnce.

5. Reflexe učitele

Cíl učitele byl naplněn. Žáci měli v hodině hodně svobody – někteří byli příliš hluční a nepracovali – nebylo dodrženo pravidlo, že se vzájemně nerušíme a pracujeme na zadaném úkolu. V sešitě nebyl zápis z hodiny. Vybrané aktivity byly zajímavé a zábavné. Žáci si osobně vyzkoušeli určené situace.